

Nieuwe infoborden sieren de begraaf- plaatsen van **Zuun,** **Ruisbroek en** **Vlezenbeek**

Bij de ingang van de begraafplaatsen van Zuun, Ruisbroek en Vlezenbeek vind je nieuwe infoborden. Daarop staat heel wat praktische informatie, zoals waar je de vuilbakken en waterpunten vindt. Maar we geven ook korte informatie mee over de geschiedenis van elke begraafplaats. Hier en daar verwijzen we op deze borden naar opvallende graven die je op het kerkhof vindt. Die info kan je via een QR-code ontdekken met je smartphone. Wij geven alvast een voorsmaakje.

Ruisbroek: een 100-jarige

Hier ligt Virginie Ledoyen, geboren in Brussel. Ze werd 100 jaar in 1937. Op 28 februari dat jaar werd ze door het gemeentebestuur uitgebreid in de bloemetjes gezet.

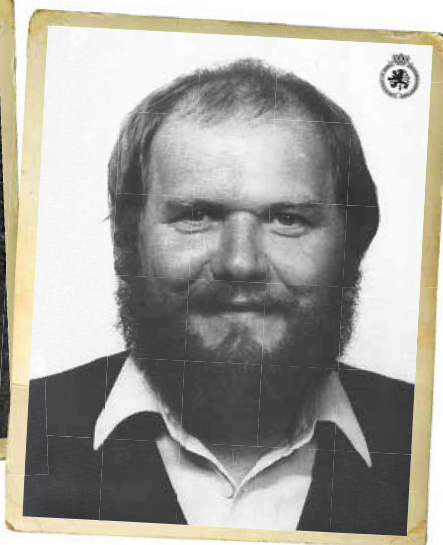
Toen Virginie 100 jaar werd, was haar dochter ook al 80 jaar. Van de zeven kleinkinderen waren er nog maar twee in leven. Virginie, haar dochter en twee kleinkinderen woonden samen op de Vorstsesteenweg 131.

Vlezenbeek: een Vlaams Volksvertegenwoordiger

Daan Vervaet werd geboren in het Oost-Vlaamse Kalken, 1937. Hij verhuisde naar Sint-Laureins-Berchem toen hij hier aan de slag kon in het Sint-Niklaasinstituut en stapte al snel in de politiek. In 1977 werd hij gemeenteraadslid en bij de parlementsverkiezingen van 1981 veroverde hij vanop de derde plaats een Kamerzetel, tegen de negatieve trend van zijn partij Volksunie in.

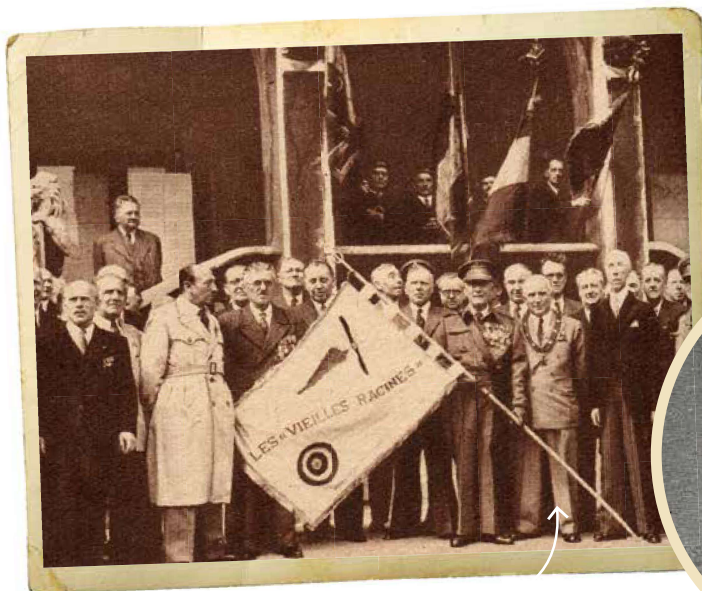
Virginie Ledoyen en haar dochter toosten op de eeuweling in het gemeentehuis van Ruisbroek, uit La Dernière heure, maart 1937.

Daan Vervaet

Hij stond mee aan de wieg van de boerenmarkt in Gaasbeek, cultuurvereniging De Vrede in Vlezenbeek, ijverde voor de aankoop van park Groenenberg door de Vlaamse Gemeenschap en nam ook in Brussel initiatieven.

Hij overleed onverwacht en veel te jong. Vzw De Vrede eerde hem met een Daan Vervaetwandelpad dat slingert tussen Gaasbeek, Sint-Laureins-Berchem, Oudenaken en Vlezenbeek.

Albert Van Cotthem rechts van de vlag met ereteken rond de hals, waarmee hij ook is afgebeeld op zijn graf, uit *Le Patriote Illustré*, 11 juli 1948.

Louis Kuypers

Zuun: Albert Van Cotthem

Hier vind je het enige grafmonument dat het statuut heeft van beschermd monument. Het is enerzijds belangrijk omwille van het borstbeeld dat er op staat: een modernistische sculptuur van de hand van Victor Rousseau. Maar zeker de figuur van Van Cotthem, een man met veel talenten, is belangrijk: luchtvaartpionier in WOI, privépiloot van koning Albert I, aanjager van Snetta waaruit Sabena zou ontstaan, verzetstrijder in WOII én succesvol industrieel. Hij was het allemaal.

Vlezenbeek: de architect van de begraafplaats

Antoine Courtens werd geboren op 3 maart 1899 en komt uit een nest vol kunstenaars. Zijn broer was net als zijn vader, Frans, een kunstschilder. Zelf koos Courtens voor architectuur. Antoine kreeg les van Victor Horta en ontwierp samen met deze grootmeester van de Art Nouveau. In het Brusselse tekende Courtens het bekende Hotel Haerens. In deze regio is vooral de Coovi-site een bekend ontwerp van hem: een modelschool volgens de nieuwste inzichten van de tijd. Ook het gemeentehuis van Vlezenbeek is een ontwerp van Courtens.

Ruisbroek: Louis Kuypers, eenzame soldaat

Louis Kuypers stierf op 18 januari 1915 aan de gevolgen van tyfus in een hospitaal in de buurt van Calais. Een twaalfal Britse zusters namen er de zorg op zich van twee scholen vol gewonden die tot hospitaal waren omgevormd na de grote tyfusuitbraak van eind 1914.

Kuypers werd begraven bij Calais op een Belgisch militair perk, maar op 14 september 1922 herbegraven te Ruisbroek. Is zijn late herbegraving in België de reden waarom hij geen plek kreeg tussen zijn gesneuvelde lotgenoten, op het ereperk bij de inkom? Of stond zijn familie erop om een zerk volgens eigen keuze op te richten?

Louis Kuypers was trouwens een volle neef van Arthur Quintus, Louis' moeder was een Quintus, een soldaat uit Zuun die ook de dood vond tijdens de Eerste Wereldoorlog. Ook Quintus heeft een groot, opvallend grafteken op de begraafplaats van Zuun en ligt niet op een militair ereperk.

Hij sterft op 21 juni 1969 en wordt begraven op de begraafplaats die hij zelf ontwierp. Zijn zoon Michel trad in de voetsporen van zijn vader en werkte ook nog nauw met hem samen. Ook hij werd bijgezet in dit familiegraf.

Antoine Courtens, uit *Antoine Courtens, créateur art déco*, Archives d'architecture moderne, Brussel, 2002.